

senere (efter spørgetidens afslutning og 2. behandling af lovforslaget om tandplejere).

Som det fremgår af det foran anførte, må jeg afvise den af hr. Glistrup fremsatte udtalelse om, at nogen havde „manipuleret“ med fremskridtspartiets ændringsforslag. For det første forelå der intet skriftligt udformet forslag fra fremskridtspartiet, men alene et mundtligt direktiv, som sekretæren har fulgt ved udformningen af ændringsforslaget, som er godkendt af i hvert fald den ene forslagsstiller, som han kunne komme i forbindelse med. For det andet havde en evt. anden, mere eller mindre korrekt, udformning af ændringsforslaget naturligvis intet betydning med hensyn til formandens forslag om afvisning, idet realiteten jo var, at lovforslaget skulle erstattes af et forslag om, at den gældende lov skulle ophæves.

Når det endelig af hr. Glistrup anføres, at fremskridtspartiets ordfører ved 1. behandling skulle have bebudet ændringsforslag om lovens ophævelse, og at udvalget — formanden eller sekretæren — derfor skulle have

draget omsorg for, at dette var kommet med i betænkningen, må dertil siges, at det må påhvile ethvert partis repræsentanter i et udvalg at varetage dets interesser dér. Det kan i øvrigt næppe siges, at fremskridtspartiets ordfører ved 1. behandling bebudede ændringsforslag om lovens ophævelse. Hans udtalelser var følgende (sp. 1796):

Kaj Larsen (FP):

Grundforbedringsloven har sin oprindelse omkring 1930 og har været ændret flere gange for nu at foreligge i sin mest indskrænkede form, idet den nu, som det fremgår af bemærkningerne, kun tilsigter at skabe hjemmel for fortrinspanteret for grundforbedringslån ydet af banker, sparekasser og kreditforeninger. Hvis den indskrænkningstendens, som loven har været udsat for, fortsætter, må vi forudse, at den snart ophæves.

Fremskridtspartiet tilsiger en velvillig udvalgsbehandling af lovforslaget. Vi skal kun overbevises om, at loven ikke lige så godt på nuværende tidspunkt kan ophæves.

E. Hansen-Salby.

Til udvalget for forretningsordenen.